

Forhold dig kritisk til at forholde dig kritisk!!

- Dorte Toudal Andersen

Så er vi så småt ved at være i gang med det nye semester. Lyden af høje hæle og slidte gummisko fylder på ny gangene, når vi bevæger os mellem auditoriet og kanin-dræberen. Køen til indkøb af de nye kompendier er blevet væsentligt mindre i løbet af den sidste uge, og psyk-kantinen er fyldt med flittige studerende i ivrig diskussion omkring bøger, kompendier og bærbare computere. Der er ikke længere så nemt at genkende russerne blandt de andre studerende, om end der stadig skulle være en enkelt forvirret "russer" med tre K& I bøger og to P-psyk kompendier under armen ledende efter sit hjælpelærer-hold, og disse nye smukke og unikke russere er nu også blevet konforme og socialiserede ind i vores lille "psykologi-verden". Der er vel ikke andet at sige end; "Velkommen og tak fordi I vil være én af os".

I Andrea Fiskers' leder i sidste nummer af Indput afsluttede hun med at skrive: "*Velkommen tilbage – nye som gamle. Må I få et direkte smukt semester, og må I aldrig glemme hvad I kom for*". Det er måske lige netop én af faldgruberne i dette studie af menneskesindets kringlede og snørklede kroge, som både fascinerer og forskrækker os, hvis vi altså ønsker at lade os fascinere og forskrække. Nemlig, at vi bliver konforme, socialiserede, ja sågar konstruerede... At denne fascination af mennesket og dets kringlede sind bliver blot et studie af "dem derude" – alle de mennesker udenfor os selv og vores verden som har kringlede sind og mærkværdige personlighedstræk -, fordi vi mistede vores egen originalitet og unikhed i psykologistudiets snørklede og kringlede gange og forventninger. Man må spørge, denne objektivitet, forholde sig til og kritiske akademiske tænkemåde som academia lærer os; Hvad gør den ved os og alle andre unikke og smukke mennesker, der begejstret er kommet ind på dette eftertragtede studie? Men måske mere vigtigt; kan vi lide det som akademisk tænkning gør ved os?

Glem ikke, hvad I kom for! Var Andreas velformulerede og smukke opråb i sidste blad. Mit opråb er at *forhold dig kritisk til at forholde dig kritisk*. Ikke at lade konformiteten og konstruktionerne råde, men måske netop tillade dig selv at være unik, ja måske endda tillade snørklede sind og uforklarlige personlighedstræk, så i stedet for at skabe konformitet, så skaber vi nuancer, bredere forståelse og tolerance i mødet med hinanden på psykologi.

Hvad var det egentlig du kom for, kære studerende på psykologi -gammel som ny?? Hvad var det egentlig der fascinerede dig, og måske forskrækkede dig, ved psykologien? Hvor ville du hen? Og er du stadig på vej derhen?

Dette studie er et fantastisk interessant studie med mange unikke og nuancerede mennesker, som sammen skaber et galleri af spændende, kreativ og smuk skønhed, og selvom der er "kriterier" for skønheden i form af akademiske krav og den "rigtige" opgave, men alligevel så *glem ikke hvad du kom for og forhold dig kritisk overfor alle disse krav om at forholde sig kritisk*, for ikke at miste din personlige unikhed som er medskaber af skønheden i dette galleri. Glem ikke, hvordan det føles at være som én af dem udenfor vores lille verden, og glem ikke hvordan der tænkes og reflekteres blandt mennesker, som ikke kom indenfor i institut for psykologis eftertragtede univers, fordi det er jo lige netop den kvalitet, som gør dine evner i at dekonstruere og forholde dig kritisk, pragmatiske og effektive ind i et andet menneskes liv.

Konformitet er ikke skønhed, normalitet er ikke prisværdigt... Har du nogensinde hørt et kompliment sige; "Du er bare så normal - du er bare helt fantastisk..." eller "Du er bare lige som alle andre, man kan kun elske dig...". Nej vel, normalitet er ikke et kompliment, det er en kritik... Originalitet er et kompliment, og specielle personlighedstræk er det der gør et menneske fantastisk og elskeligt... "Du er bare noget ganske særligt", "Jeg kender kun dig, som gør og er sådan og sådan..."

Lad mig bruge en frisk 80'er floskel; "Vær dig selv" (bare fordi den er gammel og brugt er den ikke nødvendigvis dårlig!). Brug dig selv ind i dit studie, og vær ikke bange for om det er forkert, fordi konformiteten er jo blot en konstruktion alligevel... Og så kan vi jo bare dekonstruere den...